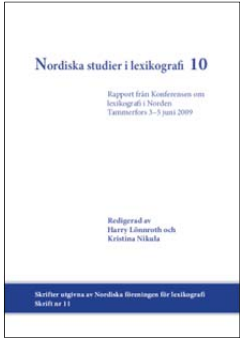


NORDISKE STUDIER I LEKSIKOGRAFI

Titel:	Mot en begreppsbaserad isländsk och svensk fraseologisk ordbok - Reflektioner kring pragmatiska idiom	
Forfatter:	Anna Helga Hannesdóttir, Jón Hilmar Jónsson & Sofia Tingsell	
Kilde:	Nordiska Studier i Lexikografi 10, 2010, s. 140-149 Rapport från Konferens om lexicografi i Norden, Tammerfors 3.-5. juni 2009	
URL:	http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nsil/issue/archive	

© Nordisk forening for lexicografi

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre Nordiske studier i lexicografi (1-5) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

ANNA HELGA HANNESDÓTTIR, JÓN HILMAR JÓNSSON &
SOFIA TINGSSELL

Mot en begreppsbaserad isländsk och svensk fraseologisk ordbok

Reflektioner kring pragmatiska idiom

In traditional dictionaries, phrases and phrasemes are listed under one of the lexical units occurring in the phrase. Thus, phraseology in dictionaries is less accounted for in its own right. For bilingual dictionaries, this also results in phrasemes in the target language being dependant on the structure and lexicon of a corresponding phraseme in the source language. In an electronic dictionary, the lexicographer is free to structure phrasemes in a different manner. In one of the projects related to ISLEX, an electronic dictionary of Icelandic and the Scandinavian languages, the focus is on Icelandic and Swedish phraseology. In this project, Icelandic and Swedish phrasemes are listed under corresponding semantic groups. This thesauristic structure will make it possible for the user to search for equivalents in the other language to a specific meaning rather than to a specific form. Furthermore, the dictionary includes what might be described as “pragmatic idioms”, routine formulas, most often belonging to the spoken language, linked to specific speech acts. They typically lack a pregnant lexical unit, which makes them hard to deal with in traditional dictionaries. In this paper we present one possible way of accounting for such phrases in an accessible way.

Nyckelord: tvåspråkig lexikologi, fraseologi, frasem, talspråk, semantiska fält

1. Inledning

Vid Institutionen för svenska språket vid Göteborgs universitet och vid Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum vid Háskóli Íslands pågår nu ett samarbete om att utarbeta en elektronisk isländsk-svensk ordbok. Parallellt med det pågår också ett isländskt-danskt och ett isländskt-norskt projekt om att utarbeta motsvarande ordböcker. Samarbetsprojektet kring dessa tre ordboksprojekt, ISLEX-projektet, presenterades vid den nionde konferensen om lexikografi i Norden (se Jónsdóttir & Úlfarsdóttir 2008). I anslutning till arbetet med den svenska delen av ISLEX pågår också ett mindre samarbetsprojekt mellan institutionerna. Inom ramen för projektet fokuseras den lexikaliska beskrivningen av fraser och flerordsenheter i ett kontrastivt isländskt-svenskt perspektiv.

2. Flerordsförbindelser och deras plats i ordböckerna

Det enskilda ordet har traditionellt varit såväl den enspråkiga som den tvåspråkiga lexikografiska beskrivningens utgångspunkt. Anledningen är uppenbar. Flerordsförbindelser, såsom fraser och syntagmer av olika slag, är dels svårare att avgränsa än det enskilda ordet, dels svårare att placera i den tryckta ordbokens makrostruktur. Det enskilda ordets mönsterbildande status har därigenom avgränsat lexikografins objekt till att i första hand omfatta *ord* och dessa ords morfologiska egenskaper och semantiska innehåll. Ordets kombinatoriska egenskaper har varit sekundära och de har inte utgjort ett primärt objekt för lexikografen. I ordböckerna har flerordsförbindelserna därför fått en betydligt mindre framträdande plats än vad som är motiverat med hänsyn både till användarnas behov och till lexikografernas ambitioner om att presentera en klar och komplett beskrivning av det språk som beskrivningen avser och av detta språks lexikaliska och pragmatiska egenskaper. Som sammanfattande benämning på alla relevanta typer av flerordsförbindelser använder vi härefter termen *frasem* (se Lubensky & McShane 2007).

Sett ur ett användarperspektiv är det särskilt de tvåspråkiga ordböckerna som kan förbättras när det gäller att tillgodose användarnas behov av information om frasem av olika slag. I större tvåspråkiga ordböcker är det naturligt att uppslagsordet inte bara förses med uppgifter om ordklass och böjning. Också vissa typer av konventionaliserade förekomster redovisas på sådant sätt att användaren får information såväl om prepositions- och partikelkonstruktioner som om eventuella idiom som har uppslagsordet som (ibland ett av flera) huvudord. Dessutom illustreras vanligen uppslagsordets användning i friare kontexter, som numera vanligen utgörs av autentiska eller modifierade korpusbelägg. Sådana språkprov kan inte bara åskådliggöra uppslagsordets syntagmatiska egenskaper. De kan dessutom belysa semantiska, kombinatoriska och pragmatiska egenskaper hos uppslagsordet; egenskaper som definitivt hör hemma på språkets lexikala nivå.

I en enspråkig ordbok, avsedd för modersmålstalare, är språkproven relativt oproblematiske (jfr dock Kernerman 2009). I en tvåspråkig ordbok är de inte lika enkla att hantera. Vid framställningen av källspråkets språkprov i målspråket kan det uppstå en konflikt dels mellan uppslagsordets olika egenskaper, dels mellan uppslagsordet och språkprovet. Enligt den gängse lexikografiska traditionen är ett språkprovs viktigaste funktion att illustrera typiska drag hos uppslagsordet genom att det återges i en naturlig och representativ kontext. Det är emellertid inte givet att alla de naturliga och typiska drag som ryms i ett språkprov med enkla medel och på ett rättvisande sätt kan återges i en källspråksformulering. Lexikografen ställs därför inför uppgiften att prioritera bland uppslagsordets

egenskaper. Valet kan stå mellan att förmedla uppslagsordets semantiska innehåll och att redovisa dess kombinatoriska, pragmatiska eller andra egenskaper (Atkins & Rundell 2008: 490 ff.). Dessutom kan hela språkprovet vara av sådan art att det är dess egenskaper som helhet som behöver förmedlas snarare än uppslagsordets. Sådana avgöranden kommer naturligtvis an på ordbokens funktion, det vill säga om den är avsedd för reception eller produktion, och om dess tilltänkta målgrupp i första hand består av målspråkstalare eller källspråkstalare. Också den tänkta användarens kompetens i det mindre kända språket är relevant. Vidare begränsar den tryckta ordbokens förutsättningar lexikografens möjligheter att presentera information som i lika mån uppfyller olika målgruppers behov. I den elektroniska ordboken är läget ett helt annat. Med en flexibel, lexikografisk beskrivning är det nu möjligt att tillhandahålla information som uppfyller olika målgruppers önskemål och behov.

Syftet med det isländsk-svenska fraseologiprojektet är att åstadkomma en tvåspråkig, elektronisk ordbok över isländska och svenska frasem. Medan det fraseologiska perspektivet fortfarande är eftersatt inom svensk lexikografi har det sedan 1990-talet dominerat den lexikografiska beskrivningen av isländskan där man bland annat har utvecklat metoder för frasemens lexikografiska representation (se Jónsson 2009).

3. Frasemens lexikografiska beskrivning

Frasemens svaga lexikografiska ställning jämfört med ettorsenheter reflekteras inte minst i att de inte besitter grammatiska egenskaper jämförbara med det enskilda ordets traditionella ordklassstillhörighet. De uppvisar trots det vissa tydliga och distinkta strukturella och grammatiska drag som kan läggas till grund för en klassificering som på många sätt är belysande för deras funktioner och deras betydelse. För att det ska vara realistiskt att göra frasemens grammatiska egenskaper till en konkret faktor i den lexikografiska beskrivningen måste deras form standardiseras och formaliseras. I de isländska ordboksarbetena *Orðaheimur* (Jónsson 2002) och *Stóra orðabókin um íslenska málnotkun* (Jónsson 2005) presenteras isländska frasem i en formaliserad form. Användaren får där tillgång till ett särskilt index över frasemen där det framgår i vilka ordboksartiklar, det vill säga under vilka lemman, de förekommer. I indexet förtecknas varje frasem under samtliga de substantiv och verb och eventuellt andra innehållsord som det består av. Användaren kan därigenom se det aktuella frasemet i olika lexikaliska och syntaktiska kontexter tillsammans med andra frasem. Genom att en sådan makrostruktur etableras är det inte nödvändigt att begränsa antalet frasem i mikrostrukturen, det vill säga i enskilda artiklar. Tvärtom kan

det helhetsintryck som användaren får av ett uppslagsords fraseologi ge viktig information när det gäller dess olika egenskaper och användning. I *Stóra orðabókin* återfinns exempelvis omkring 1 600 frasem under verbet *hafa* 'ha' och omkring 1 200 under verbet *koma* 'komma'.

De isländska frasemens formalisering gäller främst nominalets placering och roll i verbfraser. Här ska några huvuddrag presenteras. Om ett frasem inleds med infinitiv implicerar det att subjektet är animat: *hafa augun opin*, 'hålla ögonen öppna'. Om verbet kräver att subjektet står i oblik form representeras det av den adekvata (och entydiga) kasusformen av personliga pronomen, placerade inom hakparantes: <*honum, henni*> *gengur gott eitt til*, 'han, hon' menar bara väl'. Led som placerats inom hakparantes markerar lexikalisk utbyttbarhet: *leggja* <*stríðni*> *að jöfnu við* <*einelti*>, 'jämställa <retsamhet> med <mobbing>'. Om subjektet är inanimat sätts det alltid ut före verbet (som då står i 3 person singularis i presens): <*landið*> *liggur í auðn*, 'landet' ligger öde, <*sorgin*> *ber* <*hann, hana*> *ofurliði*, 'sorgen' blir <honom, henne> övermäktig'. Om verbet kräver ett subjekt i pluralis anges det med pluralformer av personliga pronomen: <*þeir, þær, þau*> *bera saman ráð sín*, 'de' rådslår med varandra' (se även Jónsson 2009).

Ett frasemindex av detta slag är i första hand ett användbart redskap i den fraseologiska beskrivningen i en enspråkig, tryckt ordbok. Frasemen förtecknas fortfarande under enskilda ord och det finns ingen koppling mellan strukturellt likartade men lexikaliskt disparata frasem. Inom den elektroniska lexikografin ligger det nära till hands att gå ett steg längre och göra frasemen till autonoma enheter som presenteras i en form som erbjuder strukturell och grammatisk kategorisering. I *Íslenskt orðanet* (<http://www.ordanet.is/>), där bland annat den semantiska relationen mellan isländska ord och frasem redovisas, har frasemen taggats med grammatisk information som gör det möjligt att studera lexikaliska drag med utgångspunkt i formella egenskaper och vice versa, studera frasem med en bestämd struktur eller studera de konstruktioner som ett enskilt ord uppträder i. På så sätt får varje frasem ett tydligt grammatiskt kännetecken och frasemen som flerordsenheter över huvud taget får en betydligt mera detaljerad indelningsgrund än ettordslemman. Den flexibla presentationsstruktur som den elektroniska ordboken erbjuder kan utnyttjas för att studera frasemens egenskaper ur olika perspektiv. I *Íslenskt orðanet* kan semantiskt besläktade frasem som samlats under ett överordnat begrepp ordnas dels alfabetiskt, dels efter deras syntaktiska struktur (se exempelvis <http://www.ordanet.is/>: *tala við* <*hann, hana*>, 'prata med <honom, henne>').

Den traditionella tvåspråkiga lexikografin utgår för det mesta ensidigt från källspråkets egenskaper vilket framgår tydligt av den vikt som läggs vid att i målspråket anvisa så entydiga och tydliga ekvivalenter som möjligt. Uppslagsor-

det och beskrivningen av dess egenskaper utgör själva kärnan i lexikografin och som sådan präglar den också presentationen av målspråket på ett sätt som inte tydliggörs för användarna (och som inte alltid är uppenbart för lexikografen heller). Om frasem behandlas som autonoma enheter kan en bättre balans uppnås mellan källspråk och målspråk. Om de redovisas i semantiskt och/eller pragmatiskt avgränsade fält snarare än ordnade i källspråksordens alfabetiska ordning kan funktionsuppdelningen i källspråk respektive målspråk i viss utsträckning upphävas.

Den grammatiska taggningen av frasemen har ännu större relevans i ett kontrastivt perspektiv, där den öppnar för en rad kontrastiva studier av de båda språken, oberoende av lexikaliska drag. När de båda språkens frasem länkas öppnas andra jämförelseaspekter än ekvivalens av olika slag. Själva taggningen kan göras sökbar inte bara i det enskilda språket utan också som ingång till det andra språkets frasem och deras formella, semantiska och lexikaliska drag.

4. Det svensk-isländska projektet

Den elektroniska ordbok som det isländsk-svenska fraseologiprojektet ska resultera i ska vara bidirektionell och båda språken ska på lika villkor fungera som källspråk. Frasemen ska utgöra ingångar i en databas som ordnats i begreppsfält. Ordboken ska fungera dels som ett pedagogiskt redskap för språkinlärare, både svenska och isländska sådana, dels som ett verktyg för översättare. Redskapet är primärt avsett för avkodning av och produktion på L2 men det kommer också att kunna användas för textproduktion på L1 (se Hannesdóttir & Jónsson 2001).



5. Inventering av svenska frasem

Inom svensk lexikografi är det fraseologiska perspektivet inte särskilt väl utvecklat. De befintliga ordböckerna över svensk fraseologi, *Svensk handordbok* (1966) och dess efterträdare *Svenskt språkbruk* (2007) är enspråkiga, tryckta ordböcker, traditionellt uppbyggda på så sätt att frasem av olika slag presenteras i mikrostrukturen med ett enskilt ord av de ingående orden som uppslagsord. Båda dessa verk är viktiga källor för den inventering av svenska frasem som nu genomförs. Andra källor utgörs av andra traditionella, enspråkiga och tvåspråkiga svenska ordböcker, där fraserna för det mesta endast redovisas i mikrostrukturen. Dessutom utnyttjas naturligtvis text- och talspråkskorpusar.

Inventeringen av svenska frasem utgår ifrån avgränsade begreppsält och frasemen registreras under en eller flera begreppsrunder. Indelningen är semantisk och eller pragmatisk och inte i första hand lexikalisk eller alfabetisk efter de ingående lexikaliska enheterna. Ingången till begreppsältet kan vara ett enskilt ord men den kan lika gärna vara ett frasem.

6. Frasem och pragmatiska idiom i den isländsk-svenska ordboken

Ett *frasem* är ett överordnat begrepp för flerordsenheter av olika slag. En typ av frasem är idiomerna. Den vanligaste definitionen av idiom är att de är en fast ordförbindelse som utgör en semantisk helhet, som har metaforiserats i sin helhet. Deras kompositionella betydelse kan utläsas och den kan vara relevant (jfr Farø & Hallsteinsdóttir 2008). Idiomerna tillåter en viss formfrihet när det gäller morfologiska egenskaper som tempus, numerus och så vidare. Den isländsk-svenska ordboken som vårt fraseologiprojekt ansluter till har ett uttalat fokus på konventionaliserad fraseologi, såväl idiom som grammatiska och semantiska kollokationer. Det finns gott om frasem i makrostrukturen och de förekommer naturligtvis också i mikrostrukturen, både som innehållsexempel och syntaktiska exempel på uppslagsordets egenskaper. Ett enkelt exempel på ett idiom som illustrerar lemmats användning återfinns i artikeln *handagangur*. Lemmat *handagangur* förekommer i princip enbart i idiomerna ”handagangur í öskjunni” och varianter av det. Artikeln innehåller heller ingen annan information om lemmat än grammatiska uppgifter och idiomerna i kontext: ”það er handagangur í öskjunni” (figur 1).

handagangur n m			
<u>1</u>	HLUTAR	handa-gangur	+
<u>2</u>	OSAMB	það er handagangur í öskjunni	
	<u>4</u>	SE-þýð	det är stort ståhej 
		<u>1</u> begrepp	uppståndelse +
		<u>2</u> KOM-se	med betoning på liv och oväsen +
			+
	<u>5</u>	SE-þýð	det är rena huggsexan 
		<u>1</u> begrepp	girighet +
		<u>2</u> KOM-se	med betoning på fräckhet och girighet +
			+
			+

Figur 1. Begreppshänvisning i artikeln ”handagangur”: ’uppståndelse’ respektive ’girighet’

Idiomet förses med två svenska motsvarigheter: ”det är stort ståhej” och ”det är rena huggsexan” med tilläggsinformation i form av en begreppsmarkör: *uppståndelse* respektive *girighet*. Dessa begreppsmarkörer länkas till respektive begreppsält. Där presenteras en uppsättning andra frasem som förmedlar samma innehåll som ”handagangur í öskjunni”. I begreppsältet *uppståndelse* påträffas exempelvis frasemen ”full rulle”, ”himla liv”, ”liv i luckan” och så vidare. I det motsvarande isländska fältet, *fyrirgangur/læti*, finns uttryck som ”það ætlar allt um koll að keyra” och ”það gengur mikið á”.

Det vi är ute efter är ett system för att presentera lexikaliserade flerordsenheters pragmatiska ekvivalenter i isländska och svenska. En särskild typ av ordförbindelser som vi har arbetat med har vi valt att kalla ”pragmatiska idiom”. Till skillnad från vanliga idiom är dessa ”pragmatiska idiom” inte betydelsebärande utan snarare, på samma sätt som rutinformler, knutna till talakter där de fyller en bestämd funktion. De är i första hand talspråkliga och därför dåligt belagda i skrift och i textbaserade korpusar. Enheter av detta slag är mycket sparsamt företrädade i tvåspråkiga ordböcker samtidigt som de definitivt hör hemma i dessa. De är särskilt svårhanterliga eftersom de sällan innehåller pregnanta innehållsord men desto oftare stora, semantiskt lätta verb, pronomen och andra betydelsetomma formord. I den mån det är aktuellt att tala om deras betydelse är det därför svårt att härleda dem till något av de ingående orden och de är således ytterst svåra att placera i makrostrukturen. Trots att det i elektroniska ordböcker inte är relevant att tala om ”struktur” på samma sätt som i tryckta ordböcker (se Trap-Jensen 2008) erbjuder dessa enheter fortfarande lexikografen vissa problem.

De pragmatiska idiomens funktion är ofta förenad med strikta formrestriktioner. Den konventionaliserade frasen i exempel (1), *það gat nú verið*, fungerar i första hand som en verbal reaktion på något som möjligen var befarat och som nu har inträffat eller bekräftats. Vilken av de här föreslagna svenska motsvarigheterna som är pragmatiskt ekvivalent är betingat av situationen.

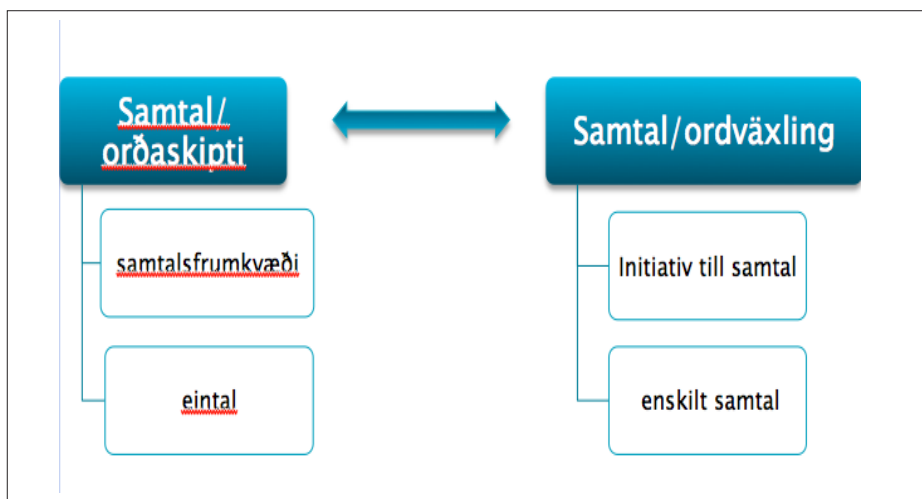
- (1) *það gat nú verið!* ’det var ju typiskt!’
 ’menar du det!’

Den isländska frasens pragmatiska funktion är fullständigt fixerad beträffande de lexikaliska beståndsdelarna och deras former. Samma fras med andra tempus- och/eller modusformer av verbet än preteritum indikativ, såsom *það getur nú verið* (presens indikativ) och *það gæti nú verið* (preterium konjunktiv) har inte samma funktion. Vidare kan vissa böjningsformer av enskilda ord lexikaliseras i bestämda funktioner som inte gäller paradigmatets övriga former. Sålunda har den pragmatiska, verbala reaktionen ’det tror jag knappast’ respektive ’det

tror jag nog' i isländska lexikaliserats i fraserna *ætli það* (exempel 2) respektive *ætli það ekki* (exempel 3). I båda fallen är konjunktivformen av verbet den enda möjliga.

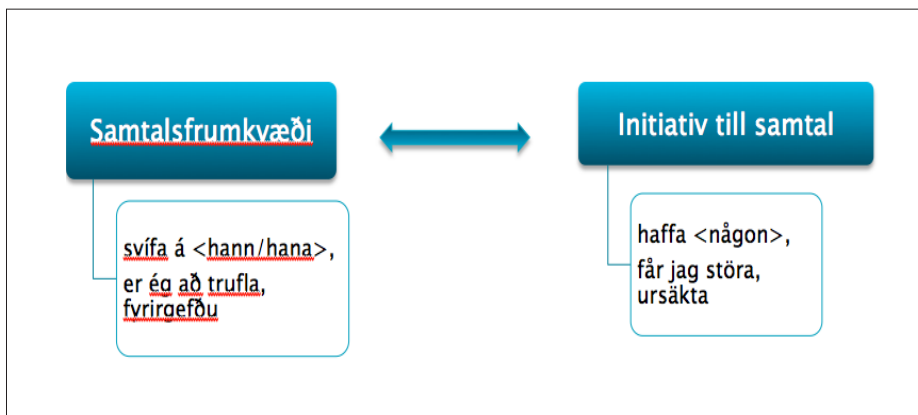
- | | | |
|-----|----------------------|---|
| (2) | <i>ætli það</i> | 'det tror jag knappast'
'det tvivlar jag på' |
| (3) | <i>ætli það ekki</i> | 'det tror jag nog'
'det kan väl hända' |

I en databas kan frasem som i exemplen ovan inordnas i en tvåspråkig digital te-saurus som inte är uppbyggd kring uppslagsenheter och ekvivalenter utan med lexikaliska fält eller funktionella fält som utgångspunkt. Begreppsältet – som i det här fallet har betydelseindikatorn *samtal/orðaskipti* respektive *samtal/ord-växling* – indelas vidare i avsnitt efter hur olika funktioner har lexikaliserats dels i isländska, dels i svenska. Avsnitten ordnas hierarkiskt och förses med under-rubriker. Rubrikerna länkas mellan språken; det isländska fältets rubrik *samtal/orðaskipti* länkas till den svenska rubriken *samtal/ordväxling*. Underavsnitt i fältet *samtal/orðaskipti* är exempelvis *samtalsfrumkvæði*, där den konventiona-liserade fraseologi som används för initiativ till samtal redovisas och *eintal*, där frasem som antyder att man vill tala förtroligt med någon återges (figur 2).



Figur 2. Begreppsälten länkas på rubriknivå

Under rubriknivå länkas inte mellan de enskilda frasemen (figur 3). Dessa ordnas sålunda inte som ekvivalenter till ett frasem i det andra språket och det råder inte ett-till-ett-förhållande mellan de enskilda enheterna i de olika språken.



Figur 3. Mellan de enskilda frasemen görs ingen länkning

De pragmatiska idiomerna kommer inte att förses med någon explicit semantisk information men däremot med kompletterande pragmatisk information av annat slag än det som vanligen redovisas i en tvåspråkig ordbok. Åtkomststrukturen kommer att vara flexibel med flera möjliga söksätt. Med utgångspunkt i begreppsrubriken kan hela begreppsfältet och dess underrubriker överblickas. Såväl enskilda ord och ordformer som enskilda frasem blir sökbara och förutom det sökta frasemet redovisas också närliggande frasem. En sökning på den isländska konjunktivformen *ætli* ger – förutom hänvisning till relevant avsnittsrubrik – följande träffar: *ætli það*, *ætli það ekki*, *ætli það ekki bara*, *ætli það nú* och så vidare.

7. Sammanfattning

Vi har försökt skissera hur frasem av olika slag kan behandlas som egna enheter i en elektronisk, tvåspråkig ordbok. Förutom den traditionella beskrivningen av frasemet med utgångspunkt i de enskilda ord det består av behandlas det med utgångspunkt i sitt semantiska innehåll och sin pragmatiska funktion. I en

elektronisk ordbok kan de prosodiska drag som är viktiga för de pragmatiska idiomens funktioner lätt illustreras. Det elektroniska mediet innebär också en flexibel tillgänglighet till begreppsfälten.

Fördelarna med den redovisning av frasemen som här har skissats är många. Den bidrar till den lexikografiska beskrivningen av båda de inblandade språken på lika villkor, utan att något av språken har definierats som källspråk eller målspråk. Den styrning som källspråket utövar på målspråksbeskrivningen elimineras. Ekvivalensperspektivet utvidgas från en i första hand denotativ ekvivalens till att också omfatta pragmatisk och funktionell ekvivalens. Syntagmatiska förbindelser och fraser kan redovisas i semantisk belysning och inte enbart som exempel på konstruktionsmönster eller syntagmatiska egenskaper. Det blir lättare göra de fraser som vanligen förekommer i rematisk ställning rättvisa. Slutligen blir vägarna från betydelse till form både fler och bättre markerade.

LITTERATUR

- Atkins, B. T. Sue & Rundell, Michael, 2008: *The Oxford Guide to Practical Lexicography*. Oxford/New York.
- Farø, Ken & Hallsteinsdóttir, Erla, 2008: Hvad er en videnskabelig flersproget idiomordbog? I: Rapport från den 9:e konferensen om lexikografi i Norden. Akureyri, 22–26 maj 2007. Akureyri. S. 113–129.
- Hannesdóttir, Anna Helga & Jónsson, Jón Hilmar, 2001: Að hafa í sig og á. Isländsk fraseologi i ett isländskt-svenskt perspektiv. I: *LexicoNordica* 8. S. 67–91.
- Íslenskt orðanet = <http://www.ordanet.is/>
- Jónsdóttir, Halldóra & Úlfarsdóttir, Þórdís, 2008: ISLEX: Islandsk-skandinavisk webordbog. I: Rapport från den 9:e konferensen om lexikografi i Norden. Akureyri, 22–26 maj 2007. Akureyri. S. 197–208.
- Jónsson, Jón Hilmar, 2002: *Orðaheimur*. Reykjavík.
- Jónsson, Jón Hilmar, 2005: *Stóra orðabókin um íslenska málnotkun*. Reykjavík.
- Jónsson, Jón Hilmar, 2009: Lexicographic description: An onomasiological approach on the basis of phraseology. I: *Lexicography in the 21st Century*. In honour of Henning Bergenholtz, ed. by S. Nielsen & S. Tarp. Amsterdam/Philadelphia. S. 257–280.
- Kernerman, Ari, 2009: Improving Dictionaries. I: *Proceedings of the XIII Euralex International Congress*. Barcelona. S. 1259–1264.
- Lubensky, Sophia & Marjorie, McShane, 2007: *Bilingual Phraseological Dictionaries. I: Phraseologie/Phraseology. An International Handbook of Contemporary Research*, red. av Harald Burger et al. Berlin/New York. S. 919–928.
- Svensk handordbok. Konstruktioner och fraseologi under redaktion av Ture Johannisson och K. G. Ljunggren. Stockholm 1966.
- Svenskt språkbruk. Ordbok över konstruktioner och fraser. Stockholm 2007.
- Trap-Jensen, Lars, 2008: Tilgangs- og henvisningsstruktur i digitale ordbøger: Overvejelser baseret på ordnet.dk. I: Rapport från den 9:e konferensen om lexikografi i Norden. Akureyri, 22–26 maj 2007. Akureyri. S. 447–464.